

Sygn. akt III C 1681/16

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział III Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Joanna Kruczkowska**

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2017 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **B. K.**

przeciwko **Bankowi (...) S.A. w W.**

o **zapłatę**

postanawia:

uzupełnić postanowienie z dnia 11 kwietnia 2017 r. (k. 547) w ten sposób, że jego dotychczasową treść oznaczyć jako pkt 1 oraz dodać pkt 2 o następującej treści „zasądzić od powódki B. K. na rzecz pozwanego Banku (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 10.817 zł (dziesięć tysięcy osiemset siedemnaści złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów wynagrodzenia pełnomocnika.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2017 r. tut. Sąd odrzucił pozew w przedmiotowej sprawie wobec stwierdzenia stanu zawisłości sporu. Przedmiotowe postanowienie zostało doręczone pełnomocnikowi pozwanego w dniu 21 kwietnia 2017 r. (postanowienie k. 560).

Pismem z dnia 28 kwietnia 2017 r. pozwany wniósł o uzupełnienie w/w postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie i orzeczenie o kosztach postępowania. Pozwany wniósł o zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, zgodnie ze zgłoszonym wcześniej wnioskiem (pismo - k. 571).

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Zgodnie z treścią art. 351 §1 k.p.c. strona w ciągu dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku może zgłosić wniosek o uzupełnienie wyroku, jeżeli Sąd nie zamieścił w wyroku dodatkowego orzeczenia, które według przepisów ustawy powinien był zamieścić z urzędu. Wniosek o uzupełnienie wyroku co do kosztów lub natychmiastowej wykonalności sąd może rozpoznać na posiedzeniu niejawnym (art. 351 § 2 k.p.c.), zaś orzeczenie uzupełniające wyrok zapada w postaci wyroku, chyba że dotyczy wyłącznie kosztów lub natychmiastowej wykonalności (art. 351 § 3 k.p.c.). Stosownie do treści art. 361 k.p.c. powyższy przepis stosuje się także do postanowień.

Wobec doręczenia postanowienia o odrzuceniu pozwu pełnomocnikowi pozwanego w dniu 21 kwietnia 2017 r. stwierdzić należało, że termin do wniesienia wniosku o uzupełnienie postanowienia został zachowany.

Według art. 98 § 1 k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty procesu. Z kolei w myśl art. 108 § 1 k.p.c., sąd obowiązany jest rozstrzygnąć o kosztach postępowania w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji.

W przedmiotowej sprawie pozwany wnosząc odpowiedź na pozew domagał się odrzucenia pozwu oraz zasądzenia od powoda na swoją rzecz kosztów procesu, w tym wynagrodzenia pełnomocnika według norm przepisanych oraz zapłaty skarbowej od pełnomocnictwa (k.159-201).

W oparciu o zasadę wyrażoną w przepisie art. 98 § 1 k.p.c., w myśl którego strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Przy tym wymaga zauważenia, że przegrać sprawę można nie tylko w sensie merytorycznym, lecz również w sensie formalnym (w przypadku postanowienia kończącego postępowanie bez merytorycznego rozstrzygnięcia). W rozpatrywanej sprawie Sąd odrzucił pozew wobec ustalenia, że o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku. Tym samym to powód jest stroną przegrywającą sprawę a w związku z tym to on winien zwrócić stronie pozwanej koszty tego postępowania.

Mając na względzie powyższe Sąd zasądził od powoda B. K. na rzecz pozwanego Bankowi (...) S.A. w W. kwotę 10.817 zł, tytułem wynagrodzenia pełnomocnika zgodnie z treścią § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Uwzględniając powyższe, w oparciu o treść art. 351 §1 k.p.c., Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)